

තාක්ෂණ්‍ය හමුවේ සංස්කෘතික විවිධත්වයේ හෙට ද්‍රව්‍ය.....

දිය බදිමත් නියර උස
කිරදී කිර වදින කළ
කරල් නම් නගෙන හිර
ගොයම් පැසි තිබෙන කළ

කමතන් සහි කවය ලෙස
කට්ටකර කට කදු එක්කා
වටටම වටටම එක්කා
කමත සුද්ද කර වියස
(කමත් හැල්ල)

ව
ව
ව
ව
ව.....

සකස් කළ කමත් හැල්ල දැක්වාම (කමතේ
කටයුතු වලදී ගායනා කළ කට වියේපියක්)
කවිය දැකට සැපට ගොවියා හා සිටි කළනා
මතුරේක් විය.

ඡපමණක්නොවගොයමිකැපිමේසිට කමතෙන්
අස්වනු ගෙට ගැනීම දැක්වාන් ගෙට ගන් නැවුම
අස්වැන්නෙන් දේව ද්‍රානය දීම, කිර ඉතිරිවීම
වැනි පුද පුජා පැවැත්වීමේදීන් පුදේශයේ
ඡනතාව අතර ගොඩනගුණු මානව දායාව,
සහඝිතය අප සමාජයේ පැවැත්මට පුදාන
රැකුලක් විය.

ආනාදිමත් කාලයක පටන් දැක පුරුදේද කළ
පුරුදේද ඇත පුරුදේද හා ඒ ඔස්සේ පන්තරය
ලද පළපුරුදේද ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජයේ
කැපී පෙනෙන සංස්කෘතිකමය විවිධත්වයක්
ඩිනි කිරිමට විවිධ ක්ෂේත්‍ර තරහා දැයක විය.
ප්‍රමාණයෙන් කුඩා දේශයක් වුවන් අහි විවිධ
පලාත්, කළාප අතර මෙන්ම එකම පුද්ගලයක
ග්‍රාමයන් අතර පවා මෙම විවිධත්වය
පහසුවෙන් හැඳුනාගත හැක. විවිධ වාර්තා
වාර්තායන්, වන් පිළිවෙන් සිරින් විරින් මෙන්ම
අදුනිම් විශ්වාසයන්ද මෙම සංස්කෘතික
විවිධත්වයේ අංශයන්ය. ඒවා සංස්කෘතික
විවිධත්වය පෝෂණය කිරිමටන් එය අලංකාර
කිරිමටන් දැයක වේ.

සංස්කෘතින් විවිධත්වයේ පුදාන ගැමිනාවක්
දේශීය කෘෂිකර්මාන්තයට උරුමට් අනු. මෙම
කෘෂිකර්මාන්තය මගින් සෞඛ්‍ය සම්පන්න
ජාතියේ සාමාන්‍යමනාව, සහඝිතය, සාමය,
සම්ජීව වර්ධනය කරන ලදී. විද්‍යාවෙන් මේ
නැකියාව ගොඩනගුණු කෘෂිකර්මාන්තය හා
බදුනු සංස්කෘතියෙනි.

අපගේ දේශීය කෘෂිකර්මාන්තයම රසවන්
කවියක් බදුය. බිම සැකසුමේ සිට මා පළමුව

නවින තාක්ෂණ්‍ය ගම බිම කරා කඩිනම්ත්
ගමන් කරන වකවානුවක මෙම සංස්කෘතික
විවිධත්වයන් එහි ගැමීමේ බවහා පාරමිපරික
දැනුමන් සංරක්ෂණය කිරිමට පියවර ගැනීම
කාලීන අවශ්‍යනාවක් මෙන්ම මුදුරුදුරු පියවරක්
ලෙස හදුන්වා දීමට කැමැත්තෙමි.

දින 3-4ක කාර්යයක් වන ගොයම් කැපීම අද
පැයක දේකක සරල කුශාවකි. එයනුද නෙඟම
කවි නැත. අත්කම් කුමය තබා ගොයම් කැයියක්
නැත. “කිඩියට”(ගොයම් කැපීමට පැමිනෙන
පිරිස) සකස් කරන ඕනෑම කිරිඳියක් ද්‍රව්‍ය බනට
ඡන අඩුලන් කිරිහොදුන් අද නැත. නමුත්
කළට වෙළාවට පහසුවෙන් අපට අස්වැන්න
නෙවුය හැක. එයින් අප විවිධ ලාභ පුදාන
බව සැබැය. එයින් අපට තාක්ෂණ්‍ය
සමග ඉදිරියට යාමද අන්තර්වශ්‍යය. එහෙන්
ගමේ කුණුරුයායේ එද ගොයම් කපන විට
ගොඩනගුණු සහෝදරත්වය අද අපට හිමිද?

ගොයම් කපන ලද ලියද්දේ වැටුණු කරල්
වලන් වියන ලද කරල් පදුර පෙළව විවිධත්ව
සංරක්ෂණයට අප ගෙන් සරල පියවරකි.

අද කරල් පැදුර සුපිරි වෙළඳ සැලක අමෙවි වන, විසින්ත කාමරය සරසන සැරසිල්ලක් වී හමාරය.

නව නොබෝ කළකින් දැක්නේන් අපෙන් සමුග ත්ත්ත්වාට සකෙයක් නැත. ඒ සමගම දැක්නේන මුවන් කවන කුමයන් (කැරලු කෙටිම) ගමේ කම්මලෙන් ඉවත්ව යන අතර, දැක්නේනට අගේම කැපුන විට අපටම ආවෙශිකව පැවති පාරම්පරික වෙදකම් කුමද ඉවත්ව යයි.

කමන් හැඳුල්ලේ කියවෙන පරිදි කමනේ කටයුතු කාමිකරුමාන්තයේදී හමුවන අතිශය වැදගත්ම අවස්ථාවකි. එය හා බැඳුණු වාර්තා විධිතුම රාඛියකි. එසේම ජ්වායේ කැපී පෙනෙන වෙනස්කම්ද ප්‍රාදේශීයව දැක්ගත හැක. “කමන් වතුය” අදිම, “අරක් වල” සකෙසිම වැනි සුක්ෂම හා ගෞරවාන්වන කටයුතුසේම කමන සකෙසිම, ගොයම් කොළ (වටමල) සකෙසිමේ කුමයන්ද අප සංස්කෘතියේම අංගයන්ය.

අනනතනාව සුරිකෙන පරිදි කටයුතු කිරීම අප සැමගේ වගකිමකි. එය සංස්කෘතික විවිධත්වය නවීන තාක්ෂණ්‍ය සමග නොනැසී තබාගැනීමද වන්නේය. එසේම නිරසාර සංවර්ධනයේ අග්‍රමනාර්ථයන් සපුරාලමින් අපගේ අනනතනාව විද්‍යා පැමක්ද වන්නේය.

චි.එම්. අනුරුදුඩ තෙන්තකෝන්.

පරිසර කළමනාකරණ තීලඩාරී

පෙළ විවිධත්ව අංශය

පරිසර අමාත්‍යාංශය



ඡ සියලුම කරුණු මෙන්ම කමනද අප සංස්කෘතියේ එකමුතුකම නිර්මාණය කරන තෝනැනීනයි. කමනේදී තරහා මරහා නැත. භැමේම එකතුවේ සනුවීන් රැයක් පහන් කරමින් ඉවුකරන කමනේ කටයුතු මගින් වතුව පතිනව ගමේ සමඟිය සමාදනය අනෙන්නන සුහදුකිල් බවම්ලකලනාහකේ. එය අදාළසංස්කෘතිකමය ක්‍රියාදමයේ අනුරූ එලයන්ය.

ඡහෙන් නවීන තාක්ෂණ්‍යන් ඉතා කෙටි කළකින බිම ආවරණයක් මත වැළැ නොපැහි අද අප ඩිලුකරන බහෙ පැහැම අපට දෙන්නේ බහෙ පමණාකි. එය තුළ සමාජ සාරධ්‍රමයන්ගේ න සපිර සමඟ සම්පන්න සංස්කෘතිකමය අඩිනාලම නැත.

ඡනිසා මෙම පාරම්පරික දැනුම රැස්කිරීම, ආරක්ෂිතව ලේඛනාගත කිරීම මෙන්ම හැකි හැම අවස්ථාවකිදීම සංස්කෘතිකමය

